

1. USKONTO HIVELEE OMAVANHURSKASTA VANHAA IHMISTÄ

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Tänään aiheenamme on usko. Yksi tärkeimmistä asioista, mitä meidän on uskosta tiedettävä, on se, että usko Jeesukseen on Jumalan antama lahja. Apostoli Pietari kirjoittaa: *"Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa. ... Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalasuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään, joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee..."*

(2. Piet. 1:1, 3-4)

Jeesuksen usko, eli luja luottamus Golgatan verisen ristin kautta saatavaan syntien täydelliseen anteeksiantamukseen, on alusta loppuun saakka ja kokonaan Jumalan lahjaa. Ne, joilla tätä uskon ja pelastuksen lahjaa ei ole, ovat vain uskonnollisia ihmisiä. He eivät elä uudestisyntyneen ihmisen elämää, jonka Pyhä Henki on vaikuttanut armonvälineiden kautta.

Uskonto- ja usko-sanat ovat lähellä toisiaan, mutta lopulta ne ovat toistensa vastakohtat. Uskolla tarkoitan Jeesuksen uskoa. Uskonto sen sijaan tarkoittaa ihmisen itsensä toteuttamaa, itse valitsemaa jumalan-palve-lusta tai muuta ihmisen omiin uskomuksiin perustuvaa toimintaa. Uskonto on sellaista, mikä nousee tästä maailmasta, ihmisviisaudesta, -ymmärryksestä tai -kokemuksesta, ihmisen omasta sydäimestä. Uskonnon lähteenä voi toki olla myös ns. enkeli-ilmestykset tai muut yliluonnolliset kokemukset.

Uskonto ja Jeesuksen usko

2. Piet. 1

By Juha Muukkonen

3/3/2017

Mutta kaikkia maailman uskontoja yhdistää se, että niiden oppien mukaan ihmisen omat teot ja oma palvelus ratkaisevat sen, pelastuuko hän johonkin oletettuun tai toivottuun hyvään. Tuota hyvää voidaan eri uskonnoissa kutsua eri nimillä: taivas, paratiisi, nirvana, autuaammat metsästysmaat jne. Kun teet näin ja toimit noin, niin sitten hyvä seura.

Jos ihminen riittävästi kilvoittelee hyvän tekemisessä tässä ajassa, niin hän ansaitsee itselleen jotakin hyvää myös tulevassa ajassa. Tai jos jossakin uskonnossa, jota myös elämäkatsomukseksi tai -vakaumukseksi voidaan sanoa, ei uskota kuolemanjälkeiseen elämään, niin hedelmät hyvyydestä tulevat tavalla tai toisella näkyviin tässä nyt näkyvässä maailmassa. Uskonnossa pelastuksen tekijänä eli subjekti-na on aina ihminen itse, vähintään jollain osuudella. Uskonnossa nimenomaan ihminen palvelee ja palvoo jotakin, jota kutsutaan jumalaksi, korkeammaksi voimaksi tai joksikin muuksi tätä näkyvää maailmaa suuremmaksi voimaksi, ideaksi tai ajatukseksi.

Uskontoja on helppo luetella: islam, hindulaisuus, buddhalaisuus, shintolaisuus, alkuperäiskansojen uskonnot, Jehovan todistajat, mormonit ja niin edelleen. Näissä kaikissa yksiselitteisesti ihmisen oma hyvä ja moitteeton elämänvaellus – ihmisen omat teot – ovat perusteena sille, miksi hän voi saada jotakin hyvää tulevassa ajassa.

Kaikkialla maailmassa jokainen ihminen kaipaa jotakin itseään suurempaa voimaa, aatetta tai persoonaa. Ihmisellä on sisäsyntyinen halu uskoa ja kiinnittää luottamuksensa ja toivonsa johonkin. Erityisesti länsimaissa tuo kaipaus on viime aikoina saanut mitä moninaisimpia ilmauksia, joista läheskään kaikkia ei heti huomaa uskonnoiksi: Kuka uskoo luonnonsuojeluun, kuka rauhanaatteeseen, kuka kommunismiin, kuka feminismiin, kuka kapitalismiin, kuka sielunvaellukseen. Yksi turvaa rahaan, toinen luonnonmukaiseen elämään, kolmas kiinnittää toivonsa tieteen tuloksiin ja sen kykyyn ratkaista ihmiskunnan ongelmat.

Moni nuori kuvittelee julkkiksena olemisen ja näennäisesti helpon suuren rahan olevan se tavoittelemisen arvoinen asia elämässä. Monelle vanhemmalle rauhallinen ja turvattu elämä, sairauksien, ahdinkojen ja ristiriitojen välttäminen, on kaikkein korkein arvo ja tavoiteltava hyvä. Jotkut kuvittelevat alkoholin, huumeiden, seksuaalisuuden, urheilun, viihdeteollisuuden tai pelien tuoman hetkellisen nautinnon olevan korkeinta ja parasta, mitä ihminen voi osakseen saada.

Uskonto ja Jeesuksen usko

2. Piet. 1

By Juha Muukkonen

3/3/2017

Lyhyesti sanoen: jokainen ihminen on luonnostaan uskonnollinen, tulipa se sitten näkyviin nimenomaisena uskontona tai sitten jonain muuna aatteena, elämäkatsomuksena tai arkipäivän ajan- ja rahankäytön valintoina.

Ihminen myös luonnostaan kaipaa sitä, että saisi itse päteä oman hyvän tulevaisuuden hankkimisessa. Eräs lähetystyöntekijäystäväni oli pääkaupunkiseudulla puhumassa. Hän kertoi lähetyskentästään Japanista ja sen eräästä uususkonnosta, jossa ihmisen omat teot, oma kilvoittelu ja oma palvonta olivat keskeistä. Ihminen saa hyvästä elämästään palkaksi pelastuksen.

Silloin kuulijoiden joukosta puhkesi puhumaan pari kolme naista, jotka riemastuneina ja innoissaan sanoivat tähän tapaan: ”Juuri tätä me haluamme! Tämä on hyvää ja oikein! Me olemme niin väsyneitä ja kyllästyneitä siihen, että kirkossa aina vain puhutaan siitä, miten kaikki on jo valmiina, ja miten me ihmiset emme voi itse enää mitään tehdä pelastuksemme eteen. Me haluamme itse toimia, me haluamme itse ansaita oman pelastuksemme!” Tässä puhuu kirkkaalla äänellä luonnollinen, lihallinen, uudestisyntymätön, omavanhurskas ja kiitoksenkipeä – yhdellä sanalla sanoen: uskonnollinen ihminen.

2. IHMISEN ULKOPUOLELTA TULEVA LAHJA

Oikea, todellinen ja iankaikkiselta kadotukselta pelastava kristillinen usko on uskonnon äärimmäinen vastakohta. Uskonnollinen ihminen on kaikkein kauimpana Aabrahamin, lisäksi Jaakobin Jumalasta; Israelin Pyhästä, joka loi tyhjästä sanallaan maan ja taivaan. Kristillisellä uskolla ei ole syvimmiltään mitään tekemistä uskonnon kanssa. Uskonto ja usko ovat toisilleen kuin vesi ja tuli: Kun ne kohtaavat, jompikumpi kuluttaa toisen pois.

Pahin asia, mikä minulle voisi tapahtua on se, että minä olisin tai että minusta tulisi uskonnollinen ihminen, uskonnon harjoittaja. Usko Jeesukseen ei ole vähimmässäkään määrin ihmisen oma suoritus tai seuraus ihmisen halusta elää hyvin ja puhtaana. Uskossa subjekti-na – eli pelastuksen tekijänä ja Jumalan palveli-jana ja palvojana – on yksin Herra itse. Jeesusta kirkastava ja uskon kautta ihmisessä asuva Pyhä Henki on Hän, joka meissä vaikuttaa Teurastetun Karitsan palvomisen.

Jumalan sana alkaa siirtää sivuun ihmisen omaa elämää ja kuolettaa ihmisen omaa läpikotaisin

Uskonto ja Jeesuksen usko

2. Piet. 1

By Juha Muukkonen

3/3/2017

uskonnollista sydäntä. Tilalle tulee Jumalan sanan ja sakramenttien voimasta syntyvä uusi ihminen. Sanassa, sakramentissa ja apostoliseen uskoon sitoutuvassa seurakunnassa toimiva Pyhä Henki on Hän, joka kutsuu uskoon, synnyttää uskon ja säilyttää uskossa. Usko on uuden elämän lahja, jonka Jumala hyvydessään antaa hengellisesti kuolleelle ihmiselle.

Lainomainen, lakihenkinen kristillisuus on kuitenkin sekoittanut uskon ja uskon-nollisuuden. Seu-rauksena on ihmiskeskeinen pelastuskäsitys: Pelastus on kiinni sinun yrittämisestäsi, sinun pyhittymisestääsi, sinun kilvoittelustasi. Pelastuksen saatetaan jopa sanoa olevan Jumalan ja ihmisen välistä yhteistyötä.

Tosi-asiassa lakihenkinen ja ihmisen varaan rakentava julistus ja oppi ei ole mitään kristinuskoa, vaan uskontoa kristillisessä kaavus-sa. Sisällä on kääntymätön ihminen, joka ei voi uskoa ihmisen järjelle ja kokemusmaail-malle täysin käsittämätöntä asiaa: Pelastus on täysin Jumalan työ, kokonaan Hänen aikaansaamansa, vaikuttamaansa ja lahjoittamaansa. Jeesus Kristus kuoli kaksituhatta vuotta sitten Golgatan ristillä täyttäen ja valmistaen kaiken sen, mitä minun ja sinun ja jokaisen Jumalan lapseksi tulemiseen ja taivaaseen pääsemiseksi tarvitaan.

Jeesuksen uskosta osaton tai siihen juurtumaton ihminen ei voi koskaan ymmärtää, opettaa ja syvällisesti julistaa muuta kuin uskontoa, jonka perimmäisenä sisältönä on: "Sinun pitää noudattaa lakia, ja sinä siihen kykenet. Jos et kykene, niin et ole ottanut asiaa riittävän vakavasti, ja joudatkin kadotukseen." Golgatan loppuun saakka täytettyä työtä on mahdo-ton ottaa vastaan, uskoa ja elää todeksi muutoin kuin sanassa ja sakramen-teissa toimivan Pyhän Hengen vaikutuksesta. Oikea ja pelastava usko on Jumalan Pyhän Hengen sataprosenttisesti aikaansaa-maa ja vaikuttamaa.

Ihminen ei voi itse tehdä mitään tai myötävaikuttaa mil-lään tavalla oman uskonsa syntymiseen. Usko ikään kuin kaadetaan ihmiseen hänen ulkopuo-leltaan: Jumala vai-kuttaa sen sanassa ja sakramen-teissa toimivan Pyhän Hengen kautta. Tämä koskee niin etsivää kuin jo löytänyttäkin; se on tarkkaan ottaen etsittävää kuin löydettyäkin! Jumala vaikuttaa sekä (hyvän ja oikean) tahto-misen että tekemisen (Fil. 2:13). Ih-minen on uskon syntymisen suh-teen täysin passii-vinen, pelkästään vastaanotta-va Juma-lan työn kohde. Ihminen on itsessään kuollut kuin kivi – tai kuin mätänevä ja haiseva Lasarus haudassa. Jumala luo sanal-laan hengellisesti kuolleeseen ihmi-seen uuden elämän.

Mitään omaa, ihmises-tä itsestään nouse-vaa aktiivi-suutta, tahto-mista ja tekemistä, Jumala ei salli tuotavan Hänen eteensä pelastuksen perus-teek-si. Tosiasiassa on mahdotonta, että

Uskonto ja Jeesuksen usko

2. Piet. 1

By Juha Muukkonen

3/3/2017

kuollut ja eloton voisikaan itse mitään tehdä. Pelastus on kokonaan lähtöisin Jumalasta ja Hänen aktiivi-suu-destaan. Usko on Jumalan tah-donrat-kaisu, ei ihmisen. *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät."*

(Joh. 15:16)

3. JUMALATON VANHURSKAUTETAAN

Tätä ihmisen ulkopuolelta tulevaa pelastusta kuvaa myös ns. forenssi-nen van-hurs-kauttami-nen. Se tarkoittaa, että Jumala taivaan torilla (lat. forum) eli tuomiois-tuimessa julistaa tuo-mari-na jumalattoman eli synti-sen ja syyllisen ihmisen syyttö-mäk-si Jeesuksen tähden. Syyttö-myys eli vanhurs-kaus on viattomuutta ja moitteet-tomuutta, Jumalalle ja taivaan pelastukseen kelpaa-mis-ta.

Uudestisyntymätön lihan vallassa oleva ihminen ei voi koskaan omassa itsekes-keisyydes-sään ja ylpeydessään käsittää tai hyväksyä tällaista kokonaan ihmisen ulkopuo-lella olevaa pelastuksen perustetta. Siksi kaikki maailman uskonnot ja elämänkatsomukset tarjoavat ihmisen omaa elämää, omaa aktiivisuutta ja tekoja pelas-tus-tieksi.

Mutta ei kukaan meistä - sen enempää uskovista kuin uskomat-tomis-takaan - pysty lakia täyttämään ja osallistumaan oman pelastuksensa valmistamiseen edes promillen murto-osalla. Ei kukaan edes parhaimmillaan-, olipa hän sitten kuinka Pyhän Hengen täyttämä ja karismaattinen tahansa, voi olla Jumalan edessä pyhä oman sydämensä ja elämänsä perusteella. Jokaisessa meissä asuu kuolemaan myös asti vanha langennut, lihallinen ja uskonnollinen ihminen.

Vanhan ihmisen olemas-saolo näkyy vähintään-kin omavanhurskaute-na, oman kunnian korottamisena ja ylpeytenä niin minun kuin sinun sydä-messä. Tai sitten pyhityksen keskeneräisyys näkyy epäuskona ja Jumalan voiman ja mahdolli-suuksien törkeänä aliarvioimisena. Van-ha ihminen myös näkyy ja kuuluu ulospäin: väärinä sanoina, pahoina tekoi-na ja hyvän tekemättä jättämisenä. Kenenkään meidän oma pyhi-tyselä-mäm-me ei ole riittä-vää pelastu-misel-le.

Sinäkin, hyvä kuulijani, saat tänään tässä ja nyt ottaa jälleen vastaan suurimman mahdollisimman lahjan – iankaikkisen pelastuksen uskon kautta Jeesukseen. Saat tänäänkin

Uskonto ja Jeesuksen usko

2. Piet. 1

By Juha Muukkonen

3/3/2017

palata siihen lahjavanhurskauteen, mikä sinulle on jo kerran kasteesi hetkellä osoitettu ja annettu. Mitään omaasi et voi etkä saa tuoda pelastuksesi perusteeksi, saat kaiken lahjaksi: syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen veressä, Jumalan lapseuden, Pyhän Hengen ja iankaikkisen elämän. Armahdettuna ja pelastuksen lahjan saaneena saat kiitollisena ja iloiten palvella Herraasi, joka sinut on omakseen ristinverellään ostanut. Tämä on varmasti totta. Amen.